

Protokół

27. posiedzenia, I. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 5. października 1903 r.

Początek o godzinie 10 minut 45 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Teodor Bohaczewski.

Obeenyh posłów 126.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dwudziestego szóstego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 5. października 1903 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej Ls.: 2679, 2681, 2683—2685, 2688—2691, 2693, 2696, 2701 do 2703, 2705, 2706, 2709, 2711, 2712, 2713, 2715, 2716, 2718, 2720, 2729, 2730, 2732—2739, 2756—2758, 2764, 2768.

Komisji szkolnej Ls.: 2682, 2686, 2704, 2707, 2731, 2759, 2765, 2769, 2770.

Komisji gminnej Ls.: 2751.

Komisji petycyjnej Ls.: 2677, 2710.

Komisji administracyjnej Ls.: 2678, 2747, 2748, 2752, 2753.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 2700, 2719, 2721, 2742—2746, 2754.

Komisji drogowej Ls.: 2687, 2699, 2717, 2728.

Komisji kolejowej Ls.: 2714.

Komisji przemysłowej Ls.: 2680, 2692, 2694, 2695, 2797.

Komisji bankowej Ls.: 2741.

Komisji sanitarnej Ls.: 2708.

Komisji dla reformy wyborczej Ls.: 2698, 2749, 2750, 2763.

Po odczytaniu petyeyi Ls.: 2677 Groelego Antoniego nauczyciela ludowego w Schönaugrze o zwrot kwoty 971 K. 40 h., z tytułu uiszczzonego podatku gruntowego i zapłaconego dochodu z gruntu szkolnego ponad wymiar katastralny.

Przemawia p. Rotter popierając tę petycę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls.: 2678 gminy Grzegórzki pow. krakowskiego w sprawie zamiaru oderwania pewnej części terytorium gminy i przyłączenia jej do miasta Krakowa.

Przemawia p. Szponder popierając tę petycję i wnosząc na odesłanie jej do komisji administracyjnej.

Izba uchwała formalny wniosek posła Szpondra bez rozprawy.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls.: 2679 Wydz. pow. w Bohorodczanach o bezprocentową pożyczkę dla tamt. Kasy oszczędności.

Przemawia p. Barabasz popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 2680 Dyrekcji żeńskiej spółki przemysłowej „Trud“ we Lwowie, o zasiłek na szkołę kroju i szycia oraz na bursę dziewcząt.

Przemawia p. Oleśnicki popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 2728 gminy Sromowce niżne pow. Nowy Targ, o wybudowanie drogi do Czorsztyna.

Przemawia p. Bednarski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 2731 gminy Rzeszotary powiat Wieliczka, o uwolnienie od rocznej opłaty 261 K na placę nauczyciela.

Przemawia p. Skołyszewski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 2732—2737 gminy Dębniki i sześciu innych powiatu wielickiego, o pomoc z powodu powodzi i gradobicia.

Przemawia p. Skołyszewski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 2768 ks. Wautulewicz Józefa, proboszcza kościoła w Felcztynie, o subwencję na pokrycie dachu kościoła.

Przemawia p. Agopsowicz popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 2769 Nauczycieli i nauczycielek szkół ludowych w Podgórzu o podwyższenie płac.

Przemawia p. Maryewski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa posłów, by zabierając głos dla poparcia petycji ograniczyli się, w myśl postanowień regulaminu, na krótkim zwróceniu uwagi Sejmowi na petycję, gdyż dla obszerniejszego motywowania jakiejś sprawy, regulamin dopuszcza jedynie drogę samostannego wniosku.

Marszałek oznajmia, że przepisów regulaminu w tym względzie będzie ściśle przestrzegał.

Po odczytaniu petycyi Ls. 2770 Nauczycieli i nauczycielek szkół ludowych w Podgórzu o dodatek drożyzniany.

Marszałek udziela głosu p. Maryewskiemu, dla poparcia tej petycyi.

P. Maryewski zrzeka się głosu.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Interpelacya

do

Wydziału krajowego.

Podpisani przywiązując wielką wagę do wprowadzenia w życie włości rentowych zapytują:

Z jakiego powodu projekt ustawy o włościach rentowych uchwalony przez Sejm krajowy dnia 5. lipca 1901, dotychczas sankcyonowanym nie został — względnie dlaczego Sejmowi nie przedłożono nowego projektu ustawy.

Interpelant:
Sękowski w. r.

Hupka, Władysław Leopold Jaworski, Skałkowski, Huza, Czaykowski, T. Cieński, Paszkowski, Rutowski, Stojalowski, Trzecieski, Żardecki, Dr. Schätzel, Sozański, K. Badeni, Bobrzyński, Vivien, Gniewosz, Laskowski, Kraiński, Merunowicz, Vayhinger, Maiss, Stapiński, Niezabitowski, St. Tarnowski, Stan, Jędrzejowicz, Sala, Szwed, Gnoiński, Lubomirski, K. Dzieduszycki, J. Theodorowicz, Borkowski, Truskolaski, Dzieduszycki, M. Urbański, M. Torosiewicz, W. Gnoiński, J. Baworowski, L. Cieński, ks. Wilezkiewicz, Loewenstein, D. Abrahamowicz, Małachowski, E. Krzymuski, Płocki, Stadnicki, Maryewski, Traczewski, Kozłowski, Agopowicz, Wodzicki, Cielecki, Tyszkiewicz, Z. Tarnowski, Tomaszewski, Mycielski, Fruchtman, Rotter, Rayski, Skołyżewski, Wiśniewski, Bał, Kozłowski, Zagórski, Czartoryski, Gołuchowski.

Interpelacya

posła Krempey i tow. do JW. Pana Komisarza rządowego w sprawie nadwyżek dotychczasowej władzy, przy wydzierżawieniu polowań gminnych w powiecie mieleckim.

Tak jak we wszystkich prawie powiatach naszego kraju zastosowania ze strony Władz — w wykonaniu ustawy łowieckiej; tak nie można się pochwalić bezstronnością urzędników politycznych szczególnie c. k. komisarza Doszota w Mielcu, w którym zagnieżdżyła się samowola, stronniczość, interpretowanie ustawy do osób jemu miłych i herbowych.

Na powyższe okoliczności wystarczy z pomiędzy wielu następujący fakt:

Naczelnik gminy Partynia wezwany został przez c. k. Starostwo w Mielcu, aby ogłosił licytację prawa polowania na gruntach gminnych w Partyniu. Do licytacji ogłoszonej, stanął p. Ermich, kancelista c. k. Sądu powiatowego z Radomyśla i leśniczy Zakładu narod. im. Ossolińskich.

Ponieważ c. k. komisarz Starostwa p. Doszot, życzył przeforsować prawo polowania na rzecz leśniczego, wspomnianego Zakładu, początkowo starał się przed licytacją przeprowadzić akcję ugodowo.

Zawezwał naczelnika gminy p. Tomaszę Kieljana i chciał go zmusić do ugody za 50 koron.

Naczelnik gminy oświadczył c. k. komisarzowi, „ponieważ Ermich ofiarował 100 koron, a że spodziewa się wyższej sumy, zażądał przeprowadzenia licytacji“.

Po oświadczeniu reprezentanta gminy, c. k. komisarz Doszot, użył wedle jego mody innego sposobu przy licytacjach: Pluty, Czajkowa, Kliszów i wielu innych gmin praktykowanego. Zażądał tedy przed licytacją c. k. komisarz od p. Ermicha oprócz złożonego wadium przekazania karty na broń i karty myśliwskiej. Kancelistą

wylegitymowawszy się kartą na broń orzekł, że poczyniwszy starania o kartę myśliwską w tej chwili takową mieć będzie, zresztą prawo polowania chce posiadać bez osobistego udziału w polowaniu. Komisarz Doszot pomimo tego wyłączył kancelistę od licytacji, 100 koron wadyum rzucił i kazał mu iść za drzwi. Gdy p. Ermich co dopiero uzyskaną kartą chciał się wylegitymować, c. k. komisarz na to się nie zgodził, leśniczemu prawo polowania na gruntach gminy Partyń za 50 koron dobrowolnie bez kontrlicytanta odstąpił; wskutek czego gmina traci rocznie 50 koron, co czyni za 6 lat 300 koron. Z tego faktu okazuje się, że odbywają się w c. k. Starostwach licytacje bez licytantów na szkodę gmin interesowanych, które tracą kolosalne kwoty przy wydzierzawianiu polowań przez takich c. k. komisarzy jakim jest p. Doszot.

Naczelnik gminy p. Keljan, widząc samowolne postępowanie c. k. komisarza, protokołu nie podpisał, wniósł pod dniem 18. czerwca b. r. do Wys. c. k. Namiestnictwa sprzeciw, na który jak zwykle do dziś ani odpowiedzi, ni załatwienia doczekać się nie może.

Zważywszy, że podobne postępowanie obniża powagę Władzy a wywołuje oburzenie ludu do tejsze.

Zapytują podpisani JW. Pana komisarza rządowego :

1. Czy mu jest wiadomem o podobnem postępowaniu c. k. komisarza Starostwa p. Doszota w Mieleu i kiedy za nadużycia Władzy zostanie pociągnięty do odpowiedzialności.

2. Czy JW. Pan komisarz rządowy nie uznaje jak najspieszniej zarządzić rozpisanie ponownej licytacji prawa polowania gminy Partyń, czem ochyli się takową od 6-cio letnich strat.

3. Czy nie raczy JW. Pan komisarz rządowy wydać do wszystkich Władz politycznych w kraju stosowne zarządzenie o li-

cytacyach, które mają się odbyć dopiero wtedy, jeżeli przynajmniej dwóch licytantów się zgłosi i zakazać organom sobie podwładnym, przeprowadzanie licytacji bez licytantów.

Lwów, dnia 5. października 1903.

Interpelant:

Fr. Krempa w. r.

Skolyszewski, Szponder, Oleśnicki, Huryk, Barabasz, Bohaczewski, Rotter, Stapiński, Bojko, Tomaszewski, Potoczek, Szwed, Wilczkiewicz, Żardecki.

I n t e r p e l a c y a

p. ks. Szpondera i towarzyszy do JW. Pana komisarza rządowego w sprawie przymusowego przydzielenia do gminy Tomaszowice powiatu krakowskiego niejakiego Błażeja Chyli.

Błażej Chyla urodził się dnia 1. lutego 1863 roku w Krakowie na Kleparzu w domu śp. Chlipalskiego i przez całą swą młodość wychowywał się w Krakowie. Dnia 22. kwietnia 1885 r. Błażej Chyla został asenterowany do 1-go pułku ułanów i w tym czasie mieszkał w Krakowie przy ulicy Kolejowej l. 10. w domu p. Demera. W r. 1891 c. k. Starostwo w Krakowie orzeczeniem z dnia 29. kwietnia l. 3.797 nie wiadomo z jakich powodów przydziela Błażeja Chylę jako tułacza do gminy Tomaszowice, rzekomo na podstawie §. 19. ust. z dnia 3. grudnia 1863 L. 105 Dz. u. p. Na podstawie wspomnianego orzeczenia c. k. Starostwa wydała c. k. Dyrekcya policyi w drodze przymusowej Błażeja Chylę z Krakowa rzekomo na zasadzie § 324 ust. z dnia 27. lipca 1871 r. L. 88. Dz. p. p. i odstawiła go do gminy Tomaszowice, z którą Błażej Chyla nie był nigdy w styczności i dla tej gminy był człowiekiem zupełnie obcym.

Zważywszy, że c. k. Starostwo narzucając gwałtem Błażeja Chylę gm. Tomaszowice rzekomo na podstawie §. 19 ust.

z dnia 3. grudnia 1863 l. 105, ten §. błędnie zastosowało, gdyż ustęp 1. §. 19 wyraźnie powiada, że osoba nie mająca stwierdzonej przynależności rodziców ma być przydzielona do tej gminy, w której w czasie stawania do wojska mieszkała, a Błażej Chyla w czasie asenterunku właśnie mieszkał w Krakowie przy ulicy Kolejowej l 10.; ustęp 2. §. 19. powiada, że do tej gminy ma być osoba przydzielona, w której od chwili zakwestyjonowania przynależności najdłużej a przynajmniej pół roku mieszkała a Błażej Chyla mieszkał przecież w Krakowie od 30 lat blisko; ustęp 3-ci tegoż §. 19. mówi, że do tej gminy należy osobę przydzielić, w jakiej ją zastano w czasie zakwestyjonowania przynależności, a Błażeja Chylę zastano właśnie w Krakowie.

Zważywszy że c. k. Starostwo widocznie z jakiejś pomyłki bezpodstawnie uznało Błażeja Chylę za tułacza, gdyż Błażej Chyla ustawowo miał i ma przynależność do gminy m. Krakowa a przynajmniej mieć ją powinien.

Zważywszy, że bezprawne narzucanie Błażeja Chyli gminie Tomaszowice czyni jej krzywdę i naraża na niesłuszne wydatki.

Zważywszy, że rekurs gminy Tomaszowice przeciw orzeczeniu c. k. Starostwa został ze względów formalnych przez c. k. Namiestnictwo odrzucony, a rekurs wnieiony d. 10. października 1902 do c. k. Ministerium dotąd nie został załatwiony.

Podpisani zapytują się uprzejmie JW. Pana Komisarza rządowego, czy mu wiadomym jest ten wypadek, czy skłonny jest ująć się za pokrzywdzoną gminą i czy w razie nieprzychylnego załatwienia rekursu przez c. k. Ministerium gotów jest polecić c. k. Starostwu w Krakowie ponowne zbadanie tej sprawy celem załatwienia jej w myśl obowiązującej ustawy o przynależności do gminy i czy gotów jest polecić c. k. Dyrekeji policyi w Krakowie pozo-

stawienie Błażeja Chyli w spokoju aż do ostatecznego załatwienia tej sprawy.

Interpelant
Ks. Szponder.

Bojko, Potoczek, Oleśnicki, Huryk, Bohaczewski, Szwed, Barabasz, Stapiński, Zardecki, Krempa, Kramarczyk, Stojalowski, Skołyszewski, ks. Wilezkiewicz.

Sekretarz p. ks. Lubomirski czyta:

Interpelacya do Wysokiego Rządu.

Podstawą naszego życia i wychowania publicznego jest nasza religia. Z religią ściśle łączy się poszanowanie i utrzymanie w dobrym stanie naszych świątyń tudzież odprawianie w nich służby Bożej. Być religijnym a świątyń Pańskich nie szanować, pozwalać, aby niszczały, majątki im zabierać, służby Bożej w nich zauiedbywać, równocześnie nie można, bo jedno drugie wyklucza. Kto jest religijnym ten szanuje swoje świątynie, kto o świątynie swoje nie dba, ten religijnym nie jest. Gdzie religii nie ma, tam jest zdziczenie i upadek moralny. Tam życie obywatelskie i wychowanie publiczne zupełnie ustaje.

W kraju naszym jest wiele starożytnych świątyń, które pobożni i bogobojni nasi praojcowie wybudowali i odpowiednio wyposażyli, aby się nie niszczyły i służba Boża mogła się w nich zawsze bez przeszkody odbywać.

W skutek rozmaitych wypadków dziejowych, a głównie z powodu naszego nie dbalstwa i zubożenia o religii wiele z tych świątyń upadło: budynki ich się zwały, dobra im zabrano, fundusze gdzieś zaprzepaszczone, śladu po nich nie pozostało. Inne utrzymały się wprawdzie do naszych czasów, ale dla braku należytej opieki chylą się do upadku i nie wiele potrzeba, aby się podobnie jak i tamte w gruzy rozsypały. Właśnie do tych ostatnich nale-

ży starożytny drewniany kościółek św. Sebastjana w Wieliczce, który niegdyś miał własne grunta, liczne fundusze mszalne, własną parafię i księdza, „prepozyta“, a dziś ze wszystkiego jest ogołocony i stoi całkiem opustoszały. Nie ma się kto nim zająć ani kto w nim odprawiać nabożeństwa.

Według dawnych dokumentów i opowiadania wiarogodnych ludzi do parafii tego kościoła, oprócz drzewianego budynku z zupełnem wewnętrznem urządzeniem i dosyć sporego cmentarza naokoło, należało jeszcze 30 morgów gruntu, plebania, Towarzystwo św. Różańca i kilka najbliższych wsi jak Sednica dolna i górna, Mietniów, Chorągiewca, Kłosów i Roznowa.

Nadto do kościółka tego przywiązanych było sześć fundacyj mszalnych, stanowiących stały dochód roczny ks. prepozyta i kładących na niego obowiązek odprawienia w ciągu każdego roku 85 nabożeństw żałobnych a mianowicie:

1. fundacya: „Pro animabus Sophiae Łękowska 2 voto uscore Petri Krnkowski 52 missae lectae pro animabus dictorum ex fundatione ex octobri 1598, in ecclesia Sti Sebastiani tunc temporis erecta“.

2. fundacya: „Pro Regina et Paulo Batkowie, 12 missae ex anno 1682 et 1692.“

3. Fundacya: „Pro Petro et Joanne Zabowscy, Pro Petro et Helena Zabowscy parentibus, 4 missae electae ex 1692“.

4. Fundacya: „Pro Anna Krukowska, pro agro ecclesiam Sti. Sebastiani dato 12 missae, quolibet mense 1. lecta ex 1598.“

5. Fundacya: „Pro Adamo, fratre Joanne Catharina sorore et pro Petro Grochal 1 annir. cum vig., et 4 lektae missae, in ecclesia Sti Sebastiani, in Kozirozek: 1 annir. cum vig 1 Nactuoni pro au. N. Szargoński.

Dziś z tego wszystkiego pozostał tylko mały skrawek ziemi na którym kościółek

św. Sebastjana stoi, budynek kościelny w lichym stanie i część wewnętrznego urządzenia. Wszystko inne: grunt, plebania, parafia, Towarzystwo Różańcowe, sam ks. prepozyt i fundusze mszalne, wszystko to gdzieś przepadło bez wieści.

Nawet część urządzenia kościelnego jak kapy, ornaty, dzwon wielki „Sebastyan“ obrazy, jeden ołtarz i jedna św. relikwia z bocznego ołtarza zostały gdzieś zabrane

W końcu sam kościółek z resztkami dawnego swego wyposażenia został miastu Wieliczce na publicznej licytacji przez rząd austriacki w r. 1797 dnia 31. marca za sumę 271 złr. 58½ kr. sprzedany! Szczęściem że go dotąd jeszcze nie rozebrano, jak to uczyniono z kościółkiem św. Krzyża lub nie zamieniono na publiczny cyrk jak to uczyniono z kościółkiem św. Ducha, gdzie jest obecnie teatr miejski!!! Takich kościółków jak kościół św. Sebastjana w Wieliczce i podobnemu losowi uległych jest u nas w kraju dosyć sporo.

Wobec tego zapytujemy Wysoki Rząd krajowy:

Czyby nie był skłonny wziąć w swoją opiekę wszystkie nasze kościoły opuszczone i chylące się do upadku, a zwłaszcza te, które jak kościółek św. Sebastjana w Wieliczce były samoistnymi parafiami, miały swoich księży, swoje dobra i rozmaite beneficya kościelne?

Czyby nie zechciał odszukać napowrót ich dóbr i funduszków kościelnych, w czyich one obecnie są rękach, tych dóbr i funduszków im zwrócić, a w końcu uczynić je samoistnymi parafiami tak jak były przedtem, tembardziej, że w wielu miejscach jak właśnie w Wieliczce sami parafianie się tego usilnie domagają.

Kościółki te mają także i to doniosłe znaczenie, że są wszystkie starożytnymi zabytkami naszej narodowej sztuki: budownictwa, malarstwa, i rzeźbiarstwa, które

powinniśmy starannie przechowywać i potomkom naszym w spuściźnie przekazać.

Lwów, dnia 3. października 1903.

St. Potoczek w. r.
interpelant.

Huryk, Korol, Mizikiewicz, Żardecki, Szajer, Kramarczyk, Szwed, Ostapczuk, Barabasz, Bojko, Wilczkiewicz, Staruch, Głidziuk, Mogilnicki, Oleśnicki, Barwiński, Ochrymowicz.

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Rządu.

Mimo, że liczba kandydatek do seminariów żeńskich nauczycielskich wzrasta u nas z każdym rokiem, tembardziej, że córki chłopskie garną się coraz więcej do stanu nauczycielskiego — liczba samych seminariów i ich klas równorzędnych (paralelek) nie pomnaża się wcale.

C. k. Rząd tłumaczy się, że na utworzenie nowych seminariów ewentualnie ich kursów równorzędnych nie ma potrzebnych funduszy — a tymczasem c. k. Rada szkolna krajowa popiera t. z. „kursa wakacyjne“ dla nauczycielek nie mających studyów i matury seminaryjnej a pragnących uzyskać potrzebne uzdolnienie do sprawowania urzędu nauczycielskiego w szkołach ludowych wiejskich. Takie kursa wakacyjne były dawniej w Sokalu i Brzesku a obecnie są w Wieliczce i Buczacu.

Zapytujemy c. k. Radę szkolną krajową: Dlaczego nie stara się o pomnożenie żeńskich seminariów nauczycielskich w kraju, a względnie ich kursów równorzędnych, ażeby wszystkim kandydatkom daną była możność kształcenia się prawidłowo w obranym zawodzie nauczycielskim — lecz zamiast tego popiera nieproduktywne kursa wakacyjne i niepotrzebnie marnuje fundusze krajowe na stypendya dla kursistek wakacyjnych, zwłaszcza, że rezultat nauki tych kursów jest wątpliwy i nie opłaca nawet trudów przez c. k. Radę

szkolną krajową podjętych? Większość bowiem nauczycieli uczących w tych kursach niema odpowiedniego wykształcenia aby mózdz należyście przygotować kandydatki do egzaminu nauczycielskiego kwalifikacyjnego, nadto niepodobieństwem jest, aby kandydatki, które i tak mają bardzo szczupłe wykształcenie, mogły się za dwa miesiące nauczyć wszystkiego tego, czego w seminaryum rządowem uczą przez 4 lata.

Interpelant:
St. Potoczek

Kramarczyk, Wilczkiewicz, Szponder, Bojko, Oleśnicki, Mogilnicki, Huryk, Barabasz, Staruch, Ostapczuk, Korol, Mazikiewicz, Barwiński, Głidziuk, Szwed, Szajer, Ochrymowicz, Żardecki.

I n t e r p e l a c y a

do Wydziału krajowego w sprawie nagłej śmierci umysłowo-chorego Józefa Dziuby z gminy Lipnica powiatu Kolbuszowskiego, na oddziale dla umysłowo chorych w szpitalu św. Łazarza w Krakowie.

W dniu 28. sierpnia 1901 został przyjęty na oddział dla umysłowo chorych w szpitalu św. Łazarza w Krakowie Józef Dziuba z Lipnicy powiatu Kolbuszowskiego.

W dniu 7. września 1903 Józef Dziuba umarł w szpitalu śmiercią nagłą, która nastąpiła podobno w skutek uderzenia w głowę przez Ks. Stanisława Biegańskiego, również umysłowo chorego.

Zapytują Wydział krajowy, jakie zamysła zaprowadzić środki ostrożności, aby na przyszłość zapobiedz podobnym wypadkom.

Interpelant:
Tyszkiewicz

Hupka, St. Tarnowski, Mars, Tad. Cieński, Jan Urbański, Urbański, Baworowski, E. Lityński, Wodzieki, Tarnawski, Rudrof, L. Cieński, Sękowski, Krzymuski, Wodzieki, Wł. Jaworski.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego c. k. komisarza rządowego.

Na dniu 12. lutego 1897 zapadła uchwała Wysokiego Sejmu tej treści: Wzywa się c. k. Rząd do obniżenia ceny soli kuchennej w ten sposób, ażeby po uregulowaniu sprzedaży tejże — konsument nie płacił więcej jak 10 centów za kilogram soli kuchennej.

Gdy mimo zapadłej uchwały Wysokiego Sejmu cena soli kuchennej dotąd nie jest niższą, a ludność naszego kraju żali się ciągle na wygórowane ceny soli, zapytują przeto podpisani:

Czyli Wysoki c. k. Rząd stosując się do objawionego życzenia, zniży cenę soli kuchennej i czyli — i kiedy życzeniu Wykłego Sejmu, a względnie życzeniu ludności naszego kraju zadość się stanie?

Interpelant:
W. Szed w. r.

Skołyszewski, Szponder, Szajer, Stapiński, Potoczek, Kramarczyk, Wilezkiewicz, Mazikiewicz, Bojko, Oleśnicki, Huryk, Barabas, Ostapczuk, Korol.

Marszałek oznajmia, że interpelacye te odstąpi p. Komisarzowi rządowemu względnie Wydziałowi krajowemu.

Przemawia p. Czartoryski i wnosi na przekazanie przydzielonych przez pomyłkę komisji szkolnej petycyj Ls. 655 i 2011 komisji budżetowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek p. Czartoryskiego.

Przemawia p. Trzeciecki i wnosi na przydzielenie przekazanych komisji administracyjnej petycji Ls. 2159, 2160, 2201, 2202, 2203 komisji dla reformy wybozezej, wobec wybrania tej osobnej komisji dla tych spraw.

Marszałek oznajmia, że nie podda pod uchwałę Izby tego wniosku, gdyż przekazanie tych petycji komisji dla reformy wy-

bozezej jest konsekwencyą uchwały Izby, która wybrała w tym celu osobną komisję.

Przemawia p. Gorayski i wnosi na odesłanie do komisji solnej petycji Ls. 2288 przydzielonej komisji gospodarstwa krajow.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie przedłużenia na dalszych 10 lat uwolnienia od podatku krajowego do podatku domowo-czynszowego, tudzież od dodatku gminnego do tego podatku i do 5% podatku, pobieranego od domów uwolnionych od podatku domowo-czynszowego tych domów we Lwowie, które będą wybudowane w miejsce 181 domów, przeznaczonych na zburzenie w celu regulacji miasta dla poprawy stosunków zdrowotnych.

Sprawozdawca p. Romanowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Huzy w sprawie obniżenia opłat stemplowych.

Przemawia p. Huza uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Krzysztofowicza w sprawie rozszerzenia krajowej stacji doświadczalnej chemiczno-rolniczej i przeniesienia jej do Lwowa.

Przemawia p. Krzysztofowicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej w przedmiocie ustawy z dnia 4. lipca 1899, Nr. 93 Dz. ust. kraj. pozwalającej poboru na rzecz funduszu krajowego 30% dodatku krajowego do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego.

Sprawozdawca p. Abrahamowicz odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem komisji.

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o poborze 30% dodatku krajowego do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

W obrębie kraju całego pobierany będzie na rzecz funduszu krajowego 30% dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego.

§. 2.

Dodatek ten pobierany będzie razem z odnośnym podatkiem i przez te same organa.

§. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1905 a przestaje obowiązywać z dniem 31. grudnia 1909.

§. 4.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Przemawia p. Federowicz i stawia następującą rezolucję:

R e z o l u c y a.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy by przeprowadził jaknajspieszniej rokowania z c. k. Rządem o zmianę dotychczasowego pod względem ekonomicznym i finansowym wielce szkodliwego systemu poboru podatku od wina, a równocześnie przeprowadził studia nad ewentualną zmianą obecnego 30% dodatku krajowego do państwowego podatku od wina — na samostny krajowy podatek od tego artykułu konsumcji.

O rezultacie tych rokowań i studiach przedłoży Wydział krajowy sprawozdanie na najbliższej sesyi.

Izba popiera rezolucję p. Federowicza.

Przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje rezolucję p. Federowicza.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy en bloc poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następnie uchwała Izba oddzielnie i bez rozprawy odczytaną przez Marszałka rezolucję p. Federowicza.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie przyznania subwencji dla krajowych towarzystw rolniczych celem

ułatwienia ludności włościańskiej odnowienia hodowli trzody chlewnej.

Sprawozdawca p. Schnell uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z uzasadnieniem wniosku o subwencję dla krajowych Towarzystw rolniczych celem ułatwienia ludności włościańskiej odnowienia hodowli świń.

2. Sejm wstawia w Rub. X. wydatków budżetu funduszu krajowego na rok 1903 kwotę 12.000 koron jako pierwszą ratę z trzechlecia tytułem subwencji dla obu Towarzystw gospodarskich w kraju celem ułatwienia ludności włościańskiej odnowienia hodowli świń w okolicach, w których hodowli tej zagraża upadek wskutek panowania pomoru świń i zwalczania tej zarazy.

3. Sejm wzywa e. k. Rząd, by na cele akcyi obu Towarzystw gospodarskich w kraju podjętej dla ułatwienia ludności włościańskiej odnowienia hodowli świń w okolicach, w których hodowla świń jest zagrożona upadkiem wskutek panowania tam i zwalczania pomoru świń, przyznał obu Towarzystwom gospodarskim w kraju wydatne subwencje na czas, jak długo akcyja wspomniana będzie potrzebna.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Brykczyński.

Przemawia p. Szajer i stawia poprawkę, by we wniosku 2 komisji zamiast słów: „2. Sejm wstawia w rub. X. wydatków budżetu funduszu krajowego na rok 1903 kwotę 12.000 koron jako pierwszą ratę“ umieścić słowa: 2. Sejm wstawia w Rub. X. wydatków budżetu funduszu krajowego na r. 1903 kwotę 24.000 koron „jako pierwszą ratę“.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia następujący wniosek odraczający :

„Sejm zwraca sprawozdanie powyższe komisji gospodarstwa krajowego, celem wzięcia w tem sprawozdaniu pod rozwagę następujących punktów :

I. Ochrona handlu nierogacizny na targach wiedeńskich;

II. Utworzenie jatek dla mięsa wagrami dotkniętego w stanie surowym na wzór pruski;

III. Płacić odszkodowanie za wszelką trzodę wybitą tak zdrową jak i chorą;

IV. Znieść przepisy kępujące handel domokrajny trzodą chlewną“.

Marszałek oznajmia, że do głosu zapisani są pp. Kozłowski, Skołyśzewski, Stapiński i Huryk i że p. M. Urbański wniosł na zamknięcie rozprawy ogólnej.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej.

Przemawia zapisany do głosu p. Kozłowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Stapiński.

Przemawia zapisany do głosu p. Huryk.

Przemawia zapisany do głosu p. Skołyśzewski.

Przemawia p. Milewski dla sprostowania faktycznego.

Marszałek wzywa posłów mających udzielony głos do sprostowania faktycznego, by ograniczali się na prostowaniu faktów a nie prowadzili polemiki, skoro rozprawa została zamknięta.

Przemawia p. Brykczyński dla sprostowania faktycznego.

Marszałek przerywa p. Brykczyńskiemu wzywając go, by ograniczył się na sprostowaniu faktów.

Przemawia dalej p. Brykezyński dla sprostowania faktów.

Przemawia p. Stapiński dla sprostowania faktów.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szeregowej.

Izba odrzuca odczytany przez Marszałka odraczający wniosek p. Kramarczyka.

Sprawozdawca czyta:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z uzasadnieniem wniosku o subwencję dla krajowych Towarzystw rolniczych celem ułatwienia ludności włościańskiej odnowienia hodowli świń.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

2. Sejm wstawia w Rub. X. wydatków budżetu funduszu krajowego na rok 1903 kwotę 12.000 koron jako pierwszą ratę z trzechlecia tytułem subwencji dla obu Towarzystw gospodarskich w kraju celem ułatwienia ludności włościańskiej odnowienia hodowli świń w okolicach, w których hodowli tej zagraża upadek wskutek panowania pomoru świń i zwalczania tej zarazy.

Marszałek odczytuje poprawkę p. Szajera do wniosku 2 komisji, której to poprawki Izba nie popiera, a następnie uchwała Izba bez rozprawy 2 wnioski komisji.

Sprawozdawca czyta:

3. Sejm wzywa c. k. Rząd, by na cele akeyi obu Towarzystw gospodarskich w kraju podjętej dla ułatwienia ludności włościańskiej odnowienia hodowli świń w okolicach, w których hodowla świń jest zagrożona upadkiem wskutek panowania tam i zwalczania pomoru świń, przyznał obu Towarzystwom gospodarskim w kraju wydatne subwencje na czas, jak długo akeya wspomniana będzie potrzebną.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek 3 komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gminnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Zaleszczykach na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 80.000 K.

Sprawozdawca p. Moysa uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia ... w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Zaleszczykach na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 80.000 K.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwo Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacji powiatowej w Zaleszczykach zezwala się w myśl §. 24. ust. o Repr. powiat. na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 80.000 K.

Art. II.

Pożyczkę tę ma Reprezentacja powiatowa użyć na konwersję dawnej pożyczki zaciągniętej w Banku krajowym w kwocie 50.000 K., tudzież na pokrycie udziału powiatu w kosztach budowy nowego szpitala w Zaleszczykach.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Husiatynie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 20.000 kor. na budowę drogi Probużna-Dębówka.

Sprawozdawca p. Moysa uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Husiatynie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 20.000 kor.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskim postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprezentacji powiatowej w Husiatynie zezwala się w myśl §. 24. ustawy o Reprezentacji powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 20.000 koron na częściowe pokrycie kosztów budowy drogi powiatowej Probużna-Dębówka.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Reprezentacji powiatowej w Husiatynie zezwala się w myśl §. 24. ustawy o Reprezentacji powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 20.000 koron na częściowe pokrycie kosztów budowy drogi powiatowej Probużna-Dębówka.

Izba uchwała bez rozprawy Art. I. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Husiatynie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 20.000 kor.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskim postanawiam, co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji solnej o krajowej sprzedaży soli.

Sprawozdawca p. Teofil Merunowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raeczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej sprzedaży soli za rok 1902 z 9. września 1903, l. 77.641.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby nie ustawał w staraniach w tym kierunku, iżby karton, potrzebny do pakowania soli, wyrabiany był w kraju i upoważnia go, ażeby za odpowiednim zabezpieczeniem, dopomógł ku temu w razie potrzeby i pieniężnie, z zapasów funduszu solnego.

3. Sejm upoważnia Wydział krajowy, ażeby w celu rozszerzenia sprzedaży soli kamiennej pod jego zarządem i pod jego kontrolą, założył we Wieliczce młyn do mielenia soli kamiennej.

Sejm wzywa c. k. Rząd:

a) ażeby w porozumieniu z Wydziałem krajowym ostatecznie unormował proceder opakowywania topek w papier w warzelniach, tudzież kontrolę nad tą robotą;

b) aby podniósł produkcję soli warzonki w warzelniach za zachód najdalej położonych, przy równoczesnem zredukowaniu produkcji w salinie kosowskiej do dawnych, dla zbytu w najbliższej okolicy zastosowanych rozmiarów;

c) ażeby przyspieszył o ile możności otwarcie ruchu w odbudowanej żupie w Dolinie;

d) ażeby gospodarzom wiejskim, posiadającym bydło — nietylko tym, którzy zamieszkują gminy, gdzie w miejscu znajduje się surowica, ale i tym, którzy sąsiednie gminy zamieszkują, bez względu na oddalenie, ułatwił pobieranie surowicy celem poprawienia paszy, a tem samem podniesienia chowu bydła;

e) ażeby w drodze właściwej przeprowadził ogólne zniżenie cen soli a na razie przynajmniej ażeby dążył do dalszego obniżenia ceny soli dla bydła.

Rezolucją ad c. załatwia się petycyę gmin Dubszara l. s. 1913. Ilemnia l. s. 1914 i Lecówka l. s. 1912 o ułatwienia dla rolników tamtejszych w poborze surowicy.

Przemawia p. Stojałowski i stawia następującą rezolucję:

1. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu aby dążył do objęcia całego handlu solą w kraju i poczynił w tym kierunku energiczne u rządu starania.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w sprawozdaniach Biura solnego podawał wykaz miejscowości, w których się znajdują składy soli krajowej i komu one są powierzone.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu aby założyć się mające powiatowe magazyny urządził na wzór rządowych magazynów tytoniowych pod własnym zarządem.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia następującą rezolucję:

„Sejm wzywa c. k. Rząd aby czuwał nad tem by prywatni handlarze solą nie sprzedawali soli bydłcej po cenach wyższych jak 6 K. za cetnar metryczny.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia Człouek Wydziału krajowego p. Romanowicz.

Przemawia p. Oleśnicki.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy i oddzielnie wnioski 1—3 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje, następnie uchwała wezwanie do c. k. Rządu od (a—e), które p. sprawozdawca odczytuje.

Izba nie popiera rezolucyi p. Stojałowskiego.

Izba popiera rezolucję p. Kramarczyka, którą Marszałek odczytuje.

Po zamknięciu rozprawy nad tą rezolucją przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala rezolucję p. Kramarczyka.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonych nagłych wniosków:

Sekretarz p. Mycielski czyta:

Wniosek nagły.

W dniu 28. września wybuchł ogromny pożar w gminie Juszczyń powiatu Myślenickiego, który zniszczył doszczętnie trzynaście gospodarstw wraz z domami mieszkalnymi ponajwiększej części nieasekurowanych razem z całym dobytkiem i plonami i nadto uszkodził znaczną liczbę budynków gospodarskich sąsiednich czyniąc szkodę wyżej 50.000 koron w budynkach, dobytku i plonach.

Wskutek tego nieszczęścia bardzo znaczna ilość osób została bez dachu i chleba i to w porze roku, gdzie bliska zima z jednej a brak żywności na dziesięć miesięcy i zboża na zasiewy przyszłoroczne z drugiej strony zagraża im straszną nędzą a nawet śmiercią głodową.

Ludność tej górskiej wsi o nędznych nader gruntach, nie jest w stanie żadnego dla siebie znaleźć ratunku i widząc zniszczony swój byt, musi apelować do pomocy kraju i e. k. Rządu i to o pomoc natychmiastową aby mogła jeszcze przed nadejściem zimy stworzyć sobie jakieś schronienie i zgromadzić na czas choć trochę środków żywności.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Gminie Juszczyń w powiecie myślenickim udziela się zapomogi 5000 K i wzywa się e. k. Rząd, aby przyszedł z pomocą nieszczęśliwym mieszkańcom tej gminy z pomocą z silkiem tej samej wysokości.

Wnioskodawca
K. Lubomirski w. r.

Mycielski, Urbański, T. Cieński, Maryewski, Skołyaszewski, Stadnicki, Starzyński, Trzeciński, Gorayski, Potoczek, Wilczkiewicz, Sękowski, Szponder.

Przemawia p. ks. Lubomirski, uzasadniając nagłość swego wniosku, którą Izba bez rozprawy uchwala.

P. ks. Lubomirski zrzeka się głosu dla uzasadnienia samego wniosku a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwala formalny wniosek p. ks. Lubomirskiego.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

Wniosek nagły.

Wielka klęska pożaru w Złoczowie dotknęła może najboleśniej nauczycieli ludowych. Przeważna część dotknięta pożarem bezpośrednio postradała mienie i dach nad głową, a wszyscy mają do walczenia z drożyzną niezwykłą mieszkań i artykułów żywności wywołanej ruchem budowlanym, a temsamem napływem znacznym ludności robotniczej.

Wnoszę zatem:

Wysoka Izba raczy uchwalić dla nauczycieli szkół ludowych w Złoczowie dodatk drożyzniany na rok jeden.

Wnioskodawca:
Dr. Schätzel w. r.

Szponder, Vayhinger, Wiśniowski, Buynowski, Huza, Wilczkiewicz, Witosławski, Żardecki, Tomaszewski, W. Gnoiński, Maryewski, Traczewski, Tarnawski.

Przemawia p. Schätzel. uzasadniając nagłość swego wniosku, którą Izba bez rozprawy uchwala.

P. Schätzel zrzeka się głosu dla uzasadnienia swego wniosku, i wnosi na ode-

ślanie go do komisji budżetowej z wezwaniem przedłożenia sprawozdania w tym przedmiocie jeszcze w ciągu obecnej sesji.

Izba uchwala formalny wniosek p. Schätzla.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

Wniosek nagły.

Pożoga, jaka przed trzema tygodniami nawiedziła Złoczów, zniszczyła także szpital powszechny, i w najlepszym razie spodziewać się można ponownego otwarcia szpitala z wiosną r. 1905.

Pomyśleć się nie da, ażeby przez tak długi przeciąg czasu pozostawić tak biedny i rozległy powiat Złoczowski bez prowizorycznego choćby szpitala, tem bardziej że istniejąca dziś w Złoczowie samym nędza, wobec spóźnionej jesiennej pory, wywoła bez wątpienia epidemie czerwonki i tyfusu.

Krajowe Towarzystwo czerwonego krzyża, pospieszyło z zwykłą sobie ofiarnością, na razie z pomocą miastu, ustawiwszy 2 baraki na 20 łóżek.

Nie przyniesie to jednak żadnego pożytku powiatowi, jako takiemu.

Ażeby choć w części zapobiedz brakowi opieki dla chorych w nagłych i zwłoki nie cierpiących przypadkach, przedkłada podpisany.

Wniosek nagły.

Sejm wzywa Wydział krajowy, ażeby wszedł w rokowania z kraj. tow. czerw. Krzyża, wypożyczył jeszcze 2 baraki, każdy na 10 łóżek, i stworzony tym sposobem prowizoryczny szpital na 40 łóżek, objął w zarząd kraju.

Wnioskodawca
Wurst w. r.

Buynowski, Hupka, Sękowski, Urbański, Maryewski, A. Brunicki, Huza, Gołuchowski, Wodzicki, ks. Wilczkiewicz, Bednarski, Barabasz, W. Czaykowski, Mars, Jabłoński, Vayhinger, Stadnicki, Sozański, Moysa, Dr. Maiss, Dr. W. Czaykowski.

Przemawia p. Wurst uzasadniając nagłość swego wniosku, którą Izba bez rozprawy uchwala.

P. Wurst zrzeka się głosu dla uzasadnienia samego wniosku, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie swego wniosku do komisji sanitarnej.

Izba uchwala powyższy formalny wniosek p. Wursta.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 7. października 1903 godzinę 10. przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 3. m. 45 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.
Kazimierz Lubomirski w. r.

